

ÉRDEKES ÚJSÁG

Családi Ház

1929-ben

A kisember vágyálma 1929-ben a saját családi ház volt, ahol majd egyszer, öregségében nyugodtan élhet, virágokat nevelhet és a család főzélékféléje is megterem a kis kertben. Ehelyett — sokaknak még a bérházakban sem jutott lakás. A munkanélkülieket — ha nem tudták elsején kifizetni a lakbért, — az utcára rakta a háziúr, minden holmijukkal együtt. A kilakoltatottak a legszörnyűbb reménytelenségben nyomorogtak az úgynevezett szükséglakásokban, amelyekből az alábbi képek adnak némi izellőt.

A ferencvárosi kiserdőben, az István-kórház mögötti nyomortanyán ilyen odákban húzták meg magukat az emberek az 1929-es, különösen kemény télen

Rossz lábasokból, szemétre dobott, lyukas edényekből tákolták össze kunyhókat a budapesti munkanélküliek a pestszentlőrinci szemételep melletti "lakótelepen". A kunyhókat azért építették éppen oda, mert a szemétdánya "megéhetési lehetőséget" jelentett a munkából kiszorult "guberalóknak"

Egy proletárcsalád 1929-ben egy Hungária körúti viskó előtt. Egy-egy ilyen putriban több család is tengődött. Jobbra: Részlet a hírhedt budafoki bariáglakásokból

(Gyógyovszky Emil felvételei)

